

تخفیف‌های ویژه‌ عماریار در طرح «عید تا عید»

سایت عماریار از عید قربان تا عید غدیر تخفیف‌های ویژه‌ای را برای استفاده مخاطبان و علاقه‌مندان به فیلم و سریال در نظر گرفته است. در این طرح ویژه، مخاطبان سایت «عماریار» در صورت خرید اشتراك ماهانه، از ۳۰ درصد تخفیف به علاوه سه روز اشتراك رایگان بهره‌مند می‌شوند. اگر اشتراك سه ماهه را خریداری کنند ۴۰ درصد تخفیف به همراه هفت روز اشتراك رایگان دارند و اگر اشتراك شش ماهه را خریداری کنند ۵۰ درصد تخفیف به همراه ۱۰ روز اشتراك رایگان به آنها تعلق می‌گیرد. / مهر

آلبوم تازه قربانی

علیرضا قربانی، خواننده موسیقی ایرانی از عرضه آلبوم موسیقی «با من بخوان» در روز ۲۱ مرداد خبر داد و از مخاطبان درخواست کرد، آثار شنیداری از جمله این آلبوم را به صورت قانونی و از طریق پلتفرم‌های مجاز داخلی و بین‌المللی بشنوند. این آلبوم در ادامه پروژه «با من بخوان» است که آثار و اجراهای آن در سال ۹۸ با استقبال مخاطبان مواجه شد. / موسیقی‌ما

ادامه تنها به عنوان نمونه به برخی از فیلم‌ها و میزان سهامداری و مشارکت‌شان اشاره کردیم و برای دسترسی به فهرست کامل، فهرست گواهی مالکیت‌های فیلم‌های سینمایی و غیرسینمایی شامل ۱۸۹ عنوان فیلم را در اینترنت جست‌وجو کنید.

سیدغلامرضا موسوی - آرمان زرین‌کوب بدون چیرانی ۳۵ درصد، سیدغلامرضا

بیتا منصور، بیتا منصور، علیخانی، موسسه سینمایی پویا

بول صدرعاملی، رسول صدرعاملی لال‌الدین محمد قزل‌ایاق، جلال‌الدین یاق ۷۵ درصد، کامران دانش‌جم

مجید مدرسی، مهدی دادگو، مدرسی ۲۵ درصد

خاطر بسپار، خسرو ملکان، جعفر

میدآرمند، سعیدآرمند ۵۰ درصد، مجید

ش مهرجویی، داریوش مهرجویی های‌شمرون، محمدحسین فرح‌بخش، ایلی‌پویا عصرفیلم

محمدهادی کریمی، صادق یاری، مهدی

م‌هستیم، رضا میرکریمی، سجادعلیجانی مهدی احمدی گرگانی، محمدحسین

چند نکته و تحلیل درباره فهرستی که سازمان سینمایی از نام سهامداران حدود ۱۰۰۰ فیلم سینمای ایران منتشر کرده است

کارنامه شفاف سینمای ایران

کیفیت سینمای دولتی دهه‌های ۶۰ و ۷۰

این فهرست که برای نخستین‌بار منتشر شده، نشان می‌دهد تقریباً مالکیت همه فیلم‌های خوب و خاطره‌انگیز دهه ۶۰ و نیمه اول دهه ۷۰ با حوزه هنری و بنیاد سینمایی فارابی بوده است. به عنوان مثال مالکیت «مهاجر» ابراهیم حاتمی‌کیا و «کلوزآپ» عباس کیارستمی با فارابی است و مالکیت «آدم‌برفی» داوود میرباقری با حوزه هنری. فی‌المثل مالکیت اغلب فیلم‌های آن دوره محسن مخملباف هم با حوزه هنری است.

مستقل‌ها، نمک‌گیر دولتمند

بخش عمده‌ای از فیلمسازی که در دهه ۸۰ و ۹۰ ادعای استقلال داشتند و همواره به سینمای دولتی و حکومتی طعنه و تعرض داشتند همه نمک‌گیر بنیاد

یک اتفاق مثبت

اتفاق خجسته و مبارکی است. این شفافیت از جهات متعدد برای سینمای ایران مفید است. آینده‌ای تمام‌نما و مقیاس تحلیل کمی و کیفی در اختیار ما قرار داده است. با انتشار این فهرست، حالا ما می‌توانیم تحلیل‌های گوناگونی به دست آوریم؛ مثلاً سهم بخش خصوصی، سهم انقلابی و ارزشی و سهم بخش دولتی را در سینمای ایران می‌توانیم مشخص کنیم. این کارنامه سینمای ایران است که حالا ورای نگرش‌های شخصی قابل ارزیابی است. با نظر به این فهرست حالا به طور مثال از مسؤولان بنیاد سینمایی فارابی می‌توانیم بپرسیم شما از اوایل دهه ۸۰ تاکنون در تولید این فیلم‌ها مشارکت کرده‌اید و با توجه به گیشه و مخاطب مشخصتان، موفق بوده‌اید؟ همین سوال را می‌توان از مسؤولان سینمایی حوزه هنری هم پرسید. بنابراین در وهله نخست، انتشار این فهرست اتفاق مثبتی است، چون ما حالا می‌توانیم در فضایی شفاف، در مقام پرسشگر قرار بگیریم.

سهم چشمگیر بخش خصوصی واقعی

سهم بخش خصوصی واقعی در سینمای ایران با انتشار این فهرست مشخص شده است. فهرست به ما می‌گوید بخش خصوصی واقعی سینمای ایران، در جاهایی موثرتر از بخش دولتی ظاهر شده است. مثلاً در همان فیلم‌های «دستمزد» و «تشکیلات» که دکرشان رفت. اینها انقلابی‌ترین فیلم‌های ما هستند و با بودجه بخش خصوصی واقعی تولید شده‌اند و نه آن‌چنان که برای

سجاد نوروزی مدیر سینما آزادی

سینمایی فارابی هستند. این بنیاد به عنوان بنیادی دولتی یا مالکیت درصدی از این فیلم‌ها را داشته یا مالک کلیت آنها بوده است. مثلاً فارابی مالک ۲۵ درصد تازه‌ترین ساخته علیرضا رئیس‌یان بوده است.

از جیب خود برای انقلاب

تحلیل داده‌های این فهرست به ما نشان می‌دهد سینمای دولتی در دهه ۶۰ در مفهوم سازی موفق بوده است، همان‌طور که عملکردش را در جلب مخاطب و استقلال نیز می‌توان موفق ارزیابی کرد. در عین حال هر چه به میانه‌های دهه ۷۰ به سمت دهه ۸۰ و ۹۰ می‌رویم، فرآیندی عجیب قابل رصد است. فارابی در فیلم‌هایی مشارکت کرده که نه باکیفیت بوده‌اند و نه مخاطبی جذب کرده‌اند. حوزه هنری هم هر چند در تولید فیلم‌هایی ارزشی مشارکت کرده، اما در کل

این‌گونه فیلم‌ها مرسوم است با بودجه دولتی. این دو فیلم پرمخاطب هم بوده‌اند و هزینه‌ای که برای تولیدشان صرف‌شده، به‌مجموعه تولیدکننده بازگشته است.

فقدان استقلال اقتصادی

سینمای ما به خاطر درهم‌تنیدگی و وابستگی به بودجه رسمی، هیچ‌گاه نتوانسته به لحاظ اقتصادی، موجودیت مستقلی از خود نشان بدهد. هم‌اکنون با انتشار این فهرست، ما می‌توانیم سوبیه‌های مختلف فقدان این موجودیت مستقل را به بررسی بنشینیم. با انتشار این فهرست و توجه در برخی جزئیات آن، دیگر همه نمی‌توانند ادعاهای پرمطراق مبنی بر استقلال و نیز طعنه و کنایه به سینمای دولتی را به‌احتی مطرح کنند. فهرست پیش روی ماست و چنان‌که پیش از این نیز اشاره شده، می‌بیم برخی از کسانی که در سال‌های اخیر در ذم سینمای دولتی داد سخن داده‌اند، خود برای تولیداتشان از دولت پول گرفته‌اند.

دست خالی حاکمیتی‌ها

حالا و با انتشار این فهرست، کارنامه ورودنهادهای حاکمیتی به بازار سینما نیز به‌نوعی پیش‌روی ماست. امروز می‌توانیم بررسی کنیم آن نهادهایی که در این فهرست به آنها اشاره شده، چقدر موفق بوده‌اند در گیشه؟ این‌که می‌گوییم گیشه، فقط ناظر بر جنبه اقتصادی مفهوم نیست، بلکه کیفیت نیز در این مفهوم مطرح است. گیشه یعنی مخاطب. یعنی مردم پول بدهند کالایی را بخردند و وارد چرخه تولید

نمی‌توان ادعا کرد فیلم‌های پرمخاطبی را تولید کرده است. دو فیلم از دهه ۶۰ در این فهرست وضع جالب توجهی دارند: «دستمزد» مجید جوانمرد و «تشکیلات» منوچهر مصیری. هر دو از فیلم‌های شاخص آن دهه هستند و مالکیت هر دو خصوصی است. مثلاً مالک دستمزد حسین فرحبخش بوده، جالب است نه؟ این‌که ما در دهه ۶۰ سرمایه‌گذارانی داشته‌ایم که دست می‌کرده‌اند در جیب خودشان و فیلم انقلابی می‌ساخته‌اند بدون کمک دولت. دستمزد، فیلم درجه یک است با بازی محمد صالح‌علا و مهدی فتحی و در سینمای ایران، فیلم بسیار مهمی است. فکرش را بکنید که حسین فرحبخش به عنوان نماینده بخشی خصوصی در دهه ۶۰ دست در جیب خودش کرده و برای انقلاب فیلم ساخته است. این نکته بسیار مهمی است.

و مصرف بشوند. حالا با انتشار این فهرست می‌توان پرسید نهادهای دولتی و حاکمیتی چقدر به تقویت این چرخه اقتصادی کمک کرده‌اند؟ البته فهرست پیش‌روی ماست و می‌توانیم بگوییم تقریباً هیچ کمکی! این فهرست همچنین ادعاهای پرمطراق عده‌ای در سینمای دهه ۶۰ و ۷۰ مبنی بر سینمای معناگرا را توخالی جلوه داده است؛ سینمایی که می‌خواست وجه سرگرم‌کنندگی سینما را به‌طور کامل از آن برداید، حالا چه پاسخی دارد؟

فقط تولید کرده‌اند، همین!

فهرست به ما می‌گوید نهادهای دولتی، چه بنیاد سینمایی فارابی، چه حوزه هنری، چه سازمان اوج، چه انجمن سینمای دفاع مقدس، چه موسسه شهید آوینی و... بسیار به تولید در سینمای ایران علاقه‌مند بوده‌اند و حالا سوال این است چرا در چرخه اکران و توزیع ورود نکرده‌اند؟ ما برای کجا و چه‌کسی فیلم تولید کرده‌ایم؟ آیا این سرمایه‌گذاری در حوزه تولید، در حوزه اکران و تبلیغات نیز وجود داشته است؟ فهرست به ما می‌گوید خیر! نتیجه این است که برخی فیلم‌ها بدون مخاطب مانده‌اند. مثل این است که ما چرخه تولید فلان کالا را راه بیندازیم و به این فکر نکنیم که آیا عرضه این کالا با تقاضایی هم روبه‌رو خواهد بود؟ برای تبلیغ و توزیع این کالا نیز هزینه کنیم. یکی دیگر از نکات قابل‌توجه انتشار این فهرست، تحلیلی است که از همین نقطه ضعف می‌توان به دست داد.

چند نکته

نوروزی:

تحلیل داده‌های

این فهرست به

ما نشان می‌دهد

سینمای دولتی

در دهه۶۰ در

مفهوم سازی

موفق بوده است،

همان‌طور که

عملکردش را در

جلب مخاطب

و استقلال نیز

می‌توان موفق

ارزیابی کرد

چند تحلیل

عدد سوم

فیلم‌های مک کوپین آغازگر جشنواره نیویورک

استیو مک‌کوپین، کارگردان اسکاری فیلم‌های «۱۲ سال بردگی» و «شرم» با فیلم جدیدش «لاورز راک» برای افتتاحیه پنجاه و هشتمین جشنواره فیلم نیویورک انتخاب شد. این جشنواره معتبر سینمایی که ۲۵ سپتامبر (۴ مهر) کار خود را آغاز می‌کند، پیشتر مراسم افتتاحیه خود را با آثار چهره‌هایی چون مارتین اسکورسیزی، کلینت ایستوود و دیوید فینچر این جشنواره سینمایی رقم زده بود. / مهر

عدد چهارم

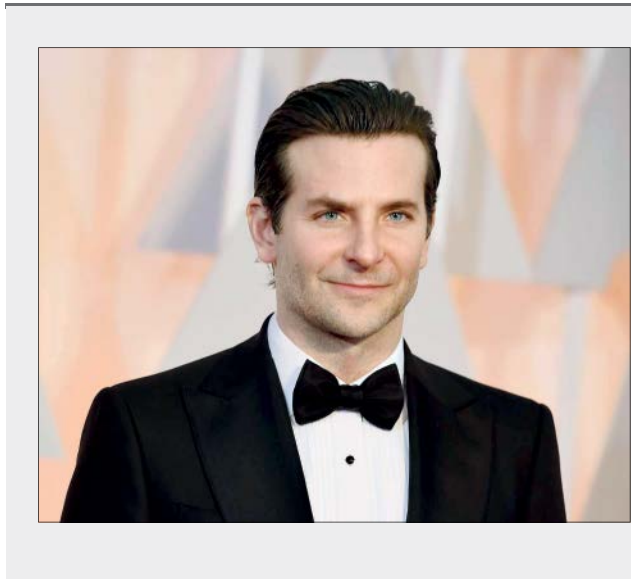
انتشار نمایشنامه‌های نیکورزم

سعید نیکورزم، کارگردان تئاتر، نمایشنامه‌نویس و مدرس دانشگاه به تازگی به انتشار دو کتاب نمایشنامه به نام‌های «میهمانی روشنفکری» و «معصومه» دست زده که هر دو اثر از سوی انتشارات طراحان تین راهی بازار نشر شده است. میهمانی روشنفکری، یک کمدی درباره رابطه میان سه قشر منتقد، نویسنده و ناشر بوده و معصومه، داستان جنگ بوده و به جنگ و مفقودان جنگ می‌پردازد و به داستان و حکایت‌های بعد از آن اشاره دارد. / اپینا

کتابپه

جان بولتون در ایران

ترجمه فارسی کتاب «آنچه در اتاق اتفاق افتاد» نوشته جان بولتون به‌زودی توسط نشر نگاه در بازار نشر عرضه می‌شود. این کتاب دربرگیرنده خاطرات سیاسی جان بولتون، مشاور پیشین امنیت ملی آمریکاست که توسط دونالد ترامپ کنار گذاشته شد. او در کتاب خود ناگفته‌ها و مطالب افشاگرانه زیادی را از دولت ترامپ نقل کرده که باعث شد دولت ترامپ تا چندماه جلوی انتشار کتاب را بگیرد و درباره انتشار آن حواشی زیادی به وجود آید. / مهر

نه از فصل بهار تا به امروز، تمام فعالیت‌های تولید فیلم در محدوده لس‌آنجلس لغو شده و هنرمندان شهر در قرنطینه خانگی به‌سر می‌برند. این در حالی است که بلافاصله بعد از آغاز فعالیت مجدد سینمایی، کوپر باید سر صحنه فیلمبرداری فیلم تازه گیرمو دل تورو «نایتمر ای» ظاهر شود. او سال قبل قرارداد بازی در این درام پرتنش را امضا کرد و حتی کار تولید آن شروع شده بود. اما بیماری کووید-۱۹، ادامه کار گروه سازنده این فیلم را نیز مثل بقیه فعالیت‌های اجتماعی ناممکن ساخت. نایتمر ای براساس داستانی از ویلیام لیندسی گراهام به همین نام ساخته می‌شود. این داستان دلهره‌آور و روانکاوانه در سال ۱۹۴۷ دستمایه فیلم نوآر موفق با بازی تایلرون پاور در نقش اصلی شد. داستان هر دو فیلم درباره یک کارچاق‌کن فاسد است که با همراهی یک خانم دکتر روان‌شناس، دست به سرکشیه‌کردن اهالی شهر می‌زند. در نسخه جدید قرار بود لئوناردو دی کاپریو نقش محوری را بازی کند، اما به دلایلی نامعلوم او از پروژه کنار گذاشته شد و کوپر جای او را گرفت. کیت بلانشت، ویلم دافو

تونی گولت هم بازی‌های کوپر در نسخه دل تورو هستند. / وایتی

لس‌آنجلس زندگی می‌کند. حالا این نکته که بردلی کوپر در کجای این بازیگر کم‌سن و سال قرار دارد، چیزی است که بعد از نمایش عمومی فیلم مشخص خواهد شد!

گمانه‌زنی‌های زیادی در این رابطه صورت گرفته است. برخی می‌گویند او حتما پدر این بچه است و برخی این نکته را مطرح می‌کنند که شاید فیلمسازی باشد که این پسر بچه در فیلم هایش بازی می‌کند. خود بازیگر هم در این رابطه سکوت کرده و با این کارش، به بازار شایعات دامن می‌زند. برای منتقدان سینمایی عجیب بود که چرا بازیگری مثل کوپر که همیشه به دنبال همکاری با فیلمسازان صاحب سبک و سلیقه بوده تا حالا با اندرسن کار نکرده است. بازیگر می‌گوید دلیل این موضوع، نبود فیلمنامه‌ای بوده که مورد رضایت هر دو طرف باشد. اما حالا با این درام بدون نام، معلوم شده فیلمنامه مورد قبول هر دو طرف پیدا شده‌است. اندرسن قصد دارد کلید فیلمبرداری درام بدون نام خود را اواخر فصل پاییز بزند و باید دید تا آن زمان، ویروس کرونا مهار شده و امکان تداوم فعالیت‌های فیلمسازی فراهم شده‌است یا

درامی با قابلیت‌های اسکاری

همکاری بردلی کوپر با پل تامس اندرسن

به احتمال زیاد هدف بردلی کوپر از همکاری با فیلمسازی چون پل تامس اندرسن، حضور در درامی غیرمتعارف با قابلیت بالای اسکاری است! بازیگر اسکار گرفته سینما این روزها خودش را آماده حضور در جلوی دوربین کار تازه این فیلمساز غیرمتعارف می‌کند. فیلم هنوز نامی ندارد و اطلاع‌دندانی از کم و کیف داستان آن در دست نیست. تنها چیزی که در رابطه با این درام مشخص شده، چندوجهی بودن داستان آن است. به این ترتیب، فیلم دارای داستانک‌هایی است که در نقطه‌ای با یکدیگر برخورد کرده و ارتباط پیدا می‌کنند. اما رسانه‌های کنجکا و متوجه این موضوع شده‌اند که یکی از دو شخصیت محوری داستان، پسر بچه بازیگری است در دهه ۷۰ میلادی در شمال شهر

کیکاووس زبیری

سینمای جهان